

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 27/2011

(Αριθμός κατάθεσης αίτησης ΑΜ 463/1-10-2010)

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Φωτεινή Μηλιώνη, Πρόεδρος Πρωτοδικών.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Δεν ορίστηκε.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 10-12-2010, για δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης, με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς αρ. 10, όπως νόμιμα εκπροσωπείται 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης, με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αρ. 130, όπως νόμιμα εκπροσωπείται 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας, με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO» , που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Αριστοτέλους αρ. 65, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που παραστάθηκαν δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Κωνσταντίνου Πάτσιου (Καστοριάς) και Χρήστου Ματσιώρη (Θεσσαλονίκης), που κατέθεσαν σημείωμα.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: του ,
κατοίκου Καστοριάς, οδός , ο οποίος δεν
παραστάθηκε στο Δικαστήριο.

ΥΠΟΘΕΣΗ: Η με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 463/2010 αίτηση, με αντικείμενο τον καθορισμό αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, η συζήτηση της οποίας αίτησης ορίστηκε για 22-10-2010 και ύστερα από νόμιμη αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της εν λόγω υπόθεσης από τους διαδίκους παραστάθηκαν όπως παραπάνω αναφέρεται μόνο οι αιτούντες και οι

πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί που ανέπτυξαν στο ακροατήριο.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με τις διατάξεις του ογδόου κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του Ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερομένου Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 είναι ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη, κατανεμομένη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφ' ενός των

μουσι
δικαί
είσπρ
συλλ
τους
να δ
προβ
από 1
προσ
μάλισ
χρήσι
στον
συνδι
2121/
εξόδα
πραγι
εκμετα
η βάσ
προσί
που α
αμοιβι
ορισμι
χρηστ
αμοιβι
Μονοι
οριστι
Εξάλ
τεκμαί
αρμοδ
πνευμι
μεταβι
πληρεί
λειτουρ
απόδει

μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφ' ετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της ευλόγου αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η εισπραξή της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του Ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β', 58 και 32 παρ. 1 του Ν. 2121/93, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθάριστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσόν. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης περί της ευλόγου αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο.

Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 § 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων

πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϋσχόν δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνου «Πνευματική Ιδιοκτησία», δεύτερη έκδοση, αριθ. 750 και 751, σελ. 379, Δ. Καλλινίκου «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα», δεύτερη έκδοση, σελ. 275 και 276, ΠολΠρΘεσ 3953/2008 αδημ., ΜονΠρΘεσ 22795/2007, ΜονΠρΘεσ 22794/2007, ΜονΠρΘεσ 18762/2007 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Από την ως άνω όμως διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σ' αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την «πληρεξουσιότητα» δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί, για το ορισμένο της σχετικής αγωγής (ή αιτήσεως) των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του Ν.2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από το νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερόμενη διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διατάξης, αρκεί, για το

ορι
συλ
εκπ
συγ
καθι
εξαν
απα
τελε
κατο
εδ.
οργ
εξωλ
διευ
καθέ
ανω
συνη
προς
στην
N.21.
οργ
τους
εύλο
χρήσ
ταυτό
Το ό
2121/
σχετι
των
εναγό
των ε
παρα
ότι το
μαχητ
ανατρ

ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής (ή αιτήσεως) των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνησης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού, σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. β' του προαναφερόμενου άρθρου του Ν. 2121/1993, οι αιτούντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Υπέρ της ανωτέρω άποψης, που δέχεται ως ορθή και το παρόν Δικαστήριο, συνηγορούν, άλλωστε, και τα ακόλουθα: 1) Το γεγονός ότι η διαχείριση και η προστασία του συγγενικού δικαιώματος, του αφορώντος στη διεκδίκηση και στην είσπραξη της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν.2121/1993 εύλογης αμοιβής, ανατίθεται υποχρεωτικά από το νόμο αυτό σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και δεν μπορεί να ασκηθεί ατομικά από τους δικαιούχους του εν λόγω δικαιώματος. 2) Το γεγονός ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής, αλλά βέβαια και η υποχρέωση καταβολής της από τους χρήστες, σε καμία περίπτωση δεν συναρτάται προς τον αριθμό και την ταυτότητα των μελών των αιτούντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. 3) Το ότι στην αμέσως επόμενη παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 55, ο Ν. 2121/1993 αρκείται, για την πληρότητα και το παραδεκτό του δικογράφου της σχετικής αγωγής των εν λόγω οργανισμών, στη δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους εκάστοτε εναγόμενους χρήστες και δεν απαιτεί την πλήρη και εξαντλητική απαρίθμηση των έργων αυτών και πολύ περισσότερο την ονομαστική αναφορά των παραγωγών των υλικών φορέων, στους οποίους αυτά έχουν εγγραφεί. 4) Το ότι το εισαγόμενο, κατά τα παραπάνω, τεκμήριο είναι, όπως προελέχθη, μαχητό και ο χρήστης, στα πλαίσια της νόμιμης άμυνάς του, μπορεί να το ανατρέψει, αφού από τον προαναφερόμενο νόμο προβλέπεται: α)

υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφεύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο, για τον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο, για τον, κατά την τακτική διαδικασία, οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 § 1 εδ. γ', δ' και ε' του Ν. 2121/1993), με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου να πληροφορηθούν οτιδήποτε σχετίζεται με τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμα και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώνουν αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, στη σύμβαση που καταρτίσθηκε με το χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητά του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 § 4 του Ν. 2121/1993), παρέχοντάς του, μεταξύ των άλλων, πληροφορίες ή οτιδήποτε άλλο, σχετικό με τα μέλη του και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο πιο πάνω οργανισμός δηλώσει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή παραγωγούς, εκτός από τις ποινικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 § 4 εδ. β' του Ν. 2121/1993). Και 5) το γεγονός ότι η τακτική αγωγή του άρθρου 49 § 1 εδ. ε' του ίδιου ως άνω νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10 §§ 1, 8 και 9 του Ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 10 § 1 του Ν. 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» ή ακόμα και με εκείνη του άρθρου 669 του ΚΠολΔ), τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν, όχι πλέον μεμονωμένα άτομα, αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντος συλλογικού φορέα για το ορισμένο και παραδεκτό της αγωγής τούτου (βλέπε σχετικά με το

προεκτει
διαχείρις
σελ. 268
έκδοση
Αγωγή κ
Συλλογικ
33. 485

Περαιτ
διαχειρίζ
αλλοδαπ
του ν. 2
των αντί
συμβάσε
πληρεξο
δικαιώμε
Ελλάδα
οργανισμ
να προβ
εύλογης
αλλοδαπ
μουσικοί
τη χρήστ
διατάξεις
ερμηνευτ
και των
Ν.2054/1
δικαίου. Ι
δικαιούχ
«εθνική μ
στους ημ
5 § 1 του
αλλοδαπ
φωνογρο
προαναφ

προεκτεθέντα: την εισηγητική έκθεση του Ν. 2121/1993 στο περί συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων ένατο κεφάλαιό της, Δ. Καλλινίκου ό.π., αριθ. 207, σελ. 268 και αριθ. 211, σελ. 276, Σ. Μαθία «Μελετήματα Ιδιωτικού Δικαίου» έκδοση 1997, κεφ. 22 και 23, σελ. 239 και 251, Αθ. Πουλιάδη «Συλλογική Αγωγή και Δίκαιο Καταναλωτών», έκδοση 1990, σελ. 13 επ., του ίδιου «Η Συλλογική Αγωγή των Ενώσεων Καταναλωτών στο Ελληνικό Δίκαιο» ΕλλΔνη 33. 485 επ., ΕφΑθ 6252/2004 ΔΕΕ 2005.425, ΠολΠρΘεσ 3953/2008 αδημ.).

Περαιτέρω, είναι δυνατόν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα, όχι μόνο ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για το σκοπό αυτό δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. 2121/93, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντίστοιχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό της διαχείρισής τους στην Ελλάδα (βλ. Μ-Θ. Μαρίνο, ό.π., σελ. 302-303). Πέραν τούτου όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν.2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. τα άρθρα 2, 4 και 5 § 1 του Ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός

φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. το άρθρο 5 § 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονταήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (ΠολΠρΘεσ 3953/2008 αδημ., ΜονΠρΘεσ 29612/2006, ΜονΠρΘεσ 35356/2005, ΜονΠρΑθ 418/2004 αδημ.).

Περαιτέρω, στο άρθρο 728 παρ. 1 ΚΠολΔ ορίζονται οι περιοριστικά περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται στο δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά, ως ασφαλιστικό μέτρο, κάποια απαίτηση. Μεταξύ των άλλων προβλέπεται και κάθε περίπτωση που η προσωρινή επιδίκαση ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου (περ. ζ'). Εξάλλου, κατά το άρθρο 49 παρ. 2 του Ν.2121/93, σε κάθε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Είναι φανερό ότι με την τελευταία διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής που προβλέπει η ουσιαστικού δικαίου διάταξη της παρ. 1 του παραπάνω άρθρου. Τούτο συνάγεται από το ότι η διάταξη δεν ορίζει μόνο για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά και τους όρους πληρωμής αυτής. Άλλωστε, δεν θα είχε άλλο λόγο να θεσπιστεί η παραπάνω ρύθμιση, παρά μόνο για να ορίσει ρητά την προσωρινή καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεδομένου ότι προβλέπεται στη συνέχεια πως οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο.

Τού
του
φορ
ύπα,
μποί
δεν ε
άρθρ
Τέλο
τον
αίτημ
με το
παρέ,
εφαρμ
ΝΟΜ
υλικού
του
συγκε
εξαρτό
που ε
Ειδικό
ποσό
έκδοση
2 εδ. α'
Στην
αίτησή
συγγενι
του αρ
δικαιώμα
διαχείρις
έχουν δ
πράξεις
δημοσιεύ
τραγουδι
εμπορίας

Τούτο ενισχύεται και από το συνολικό πνεύμα των αντίστοιχων ρυθμίσεων του Ν. 2121/93, που είναι η προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών υλικών φορέων και τέτοια προστασία δεν θα αποτελούσε η αναγνώριση μόνο της ύπαρξης της απαίτησης. Βεβαίως το ποσό της προσωρινής επιδίκασης δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, αφού δεν διαλαμβάνεται η περίπτωση αυτή της εξαιρέσεως της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ. (βλ. ΜΠΘες.309/2006, ΜΠΘες.17527/2005 αδημ.). Τέλος, ο αιτών οργανισμός μπορεί σε κάθε περίπτωση στην αίτησή του για τον καθορισμό και την επιδίκαση της εύλογης αμοιβής, να σωρεύσει και αίτημα να υποχρεωθεί ο καθ' ου χρήστης να του καταβάλει και τον ανάλογο, με το ποσό της αμοιβής, φόρο προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.). Η ευχέρεια αυτή παρέχεται από τη διάταξη του άρθρου 69 παρ. 1εδ. α ΚΠολΔ, της οποίας η εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι επιτρεπτή (ΑΠ 80/1999 ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 8884/2003 ΕλλΔνη 45.1102), αφού, μετά τη χρήση του υλικού φορέα ήχου, η παροχή στον χρήστη, δηλαδή η από αυτόν καταβολή του Φ.Π.Α. στον κατά νόμο υπόχρεο έναντι του Δημοσίου (που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης), δεν εξαρτάται πλέον από αντιπαροχή και συνδέεται με ορισμένο χρονικό σημείο, που είναι αυτό της έκδοσης του αντίστοιχου φορολογικού στοιχείου. Ειδικότερα, ο καθ' ου χρήστης θα υποχρεωθεί να καταβάλει το αντίστοιχο ποσό στον αιτούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης κατά το χρόνο έκδοσης από αυτόν του απαιτούμενου φορολογικού στοιχείου (άρθρο 69 παρ. 2 εδ. α' ΚΠολΔ, βλ. ΠΠρΧαλκ.177/2009 αδημ.).

Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες εκθέτουν με την υπό κρίση αίτησή τους ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίοι λειτουργούν στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» και έχουν αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, έχουν δε συσταθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις αναφερόμενες στην αίτηση πράξεις και αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων, ενώ έχουν γίνει και οι νόμιμες δημοσιεύσεις. Ότι ο πρώτος εξ αυτών έχει μέλη μουσικούς, ο δεύτερος τραγουδιστές - ερμηνευτές και ο τρίτος παραγωγούς (εταιρίες παραγωγής και εμπορίας) υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, όπως ορισμένα από τα

μέλη τους αυτά ενδεικτικά κατονομάζονται στο δικόγραφο της αιτήσεως, ενώ ο καθένας από τους οργανισμούς αυτούς αποτελεί τον μοναδικό, για την αντίστοιχη κατηγορία δικαιούχων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 § 1 του προαναφερόμενου νόμου, οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπεί στο σύνολό της τη σχετική με αυτόν κατηγορία δικαιούχων της εν λόγω αμοιβής. Ότι τα μέλη τους έχουν αναθέσει στους οργανισμούς αυτούς, με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων επί των αμοιβών τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών, που έχουν μεταβιβασθεί στους εν λόγω οργανισμούς από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, της ενιαίας εύλογης αμοιβής και η διανομή στους δικαιούχους της, μέλη των αιτούντων, της αμοιβής αυτής, η οποία διαμορφώνεται και προσδιορίζεται κατά τον τρόπο που ορίζεται από τον παραπάνω νόμο και κατανέμεται μεταξύ των κατηγοριών των εκπροσωπούμενων από τους αιτούντες δικαιούχων της κατά ποσοστά προσδιοριζόμενα επίσης από τον ίδιο νόμο και από τους εσωτερικούς κανονισμούς των αιτούντων οργανισμών. Ότι οι οργανισμοί αυτοί, ως μόνοι στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των πιο πάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων, έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά απαριθμούμενους στην κρινόμενη αίτηση αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες οι αιτούντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, εκτελεστές, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων ή άλλως νομιμοποιούνται αυτοί (οι αιτούντες) στις ως άνω ενέργειες και πράξεις, με βάση τις διατάξεις της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992 και αποτελεί πλέον εσωτερικό δίκαιο. Ότι οι τελευταίοι συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο, όπως επιτάσσει ο πιο πάνω νόμος, γνωστοποίησαν στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες, προσκάλεσαν δε τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και ο καθ' ου, σε διαπραγματεύσεις τόσο για τον καθορισμό της ως άνω ενιαίας εύλογης

αμοιβή
από
διατη
ενδει
μυσι
συμπ
προσι
εύλογ
ο κα
κατάσ
στα π
κατηγ
παραγ
στους
το ήμιε
ίδιος νι
που χ
περιεχέ
του Δικ
ΚΠολΔ)
Ν.2121/
παρ. 1
περαιτέ
οποίος,
την αρχι
Β'4-10-;
Καστορικ
υποθέσε
σημερινή
υπόθεση
Από
και α
πιθανολο
διαχείρισ

αμοιβής, όσο και για τον τρόπο της νόμιμης καταβολής και είσπραξης αυτής από τους αιτούντες οργανισμούς, πλην όμως αυτός (καθ' ου), ο οποίος διατηρεί κατάστημα (ΜΠΑΡ) στην πόλη της Καστοριάς και χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (τραγούδια και μουσική) των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των αιτούντων, αρνήθηκε να συμπράξει σε τούτο. Επικαλούμενοι περαιτέρω επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, ζητούν να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε ο καθ' ου, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά του σε καθημερινή βάση κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση έτη, στα ποσά που αναφέρουν, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται απ' αυτούς ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και εκ του υπολοίπου 50% το 25% στους μουσικούς και το 25% στους τραγουδιστές, να υποχρεωθεί ο καθ' ου να τους καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των ως άνω ποσών, που ειδικά προσδιορίζουν και να υποχρεωθεί ο ίδιος να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την άνω περίοδο. Η αίτηση με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 686 επ. ΚΠολΔ), είναι δε ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του Ν.2121/1993 που προαναφέρθηκαν, καθώς και σε εκείνες των άρθρων 728 παρ. 1 περ. ζ', 729, 450 επ. και 731 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, ερήμην του καθ' ου, ο οποίος, αν και κλητεύθηκε νομίμως και εμπροθέσμως για να παραστεί κατά την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 22-10-2010 (βλ. την υπ' αριθμ. 14.020 Β'/4-10-2010 έκθεση επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Καστοριάς Τιμολέοντος Λιάκου), κατά την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση της υποθέσεως, παρισταμένου αυτού δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του, για τη σημερινή δικάσιμο, δεν εμφανίστηκε κατά την εκφώνηση της υποθέσεως. Η υπόθεση όμως θα συζητηθεί σαν να ήταν παρών.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και από όλα τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα έγγραφα, πιθανολογήθηκαν τα εξής: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συλλογικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί

νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του νόμου 2121/1993 και δη ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες – παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων ο καθορισμός, η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερομένου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Σ' αυτούς έχει ανατεθεί από τα μέλη τους, μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, νομιμοποιούμενοι κατά τεκμήριο να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο της διαχείρισης τούτων, προσκομίζοντας τους πίνακες των μελών τους, εφόσον δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία, ενώ ο καθ' ου δεν αποδεικνύει το αντίθετο του τεκμαιρόμενου τούτου γεγονότος. Στα πλαίσια των άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων συνέταξαν οι αιτούντες από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993) στο κοινό, με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2.5.2003), «ΑΥΓΗ» (6.5.2003) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2.5.2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως ντίσκο, κλαμπ, μπαρ κλπ., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε κατ' έτος σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους με ελάχιστο ποσό κατ' έτος, ανάλογα με την επιφάνεια του στεγασμένου χώρου και του τυχόν υπαιθρίου τους. Έτσι για χώρους μέχρι 100 τ.μ. η αμοιβή είναι 3.000 ευρώ ετησίως (διάρκεια λειτουργίας 8-12 μήνες, χειμώνα – καλοκαίρι), για χώρους από 101 τ.μ. μέχρι 200 τ.μ. η αμοιβή είναι 4.200 ευρώ (διάρκεια λειτουργίας 8-12 μήνες, χειμώνα – καλοκαίρι) κ.ο.κ. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και ο καθ' ου, ο οποίος διατηρεί κατάστημα στο οποίο χρησιμοποιεί καθημερινά μουσική, η οποία είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του και δη για την ψυχαγωγία των πελατών του, με άμεση συνέπεια την αύξηση των εσόδων και του προσδοκώμενου κέρδους. Ειδικότερα αυτός διατηρεί στην πόλη της Καστοριάς κατάστημα

ΜΠΑ
ΑΛΕΞ
ΛΕΙΤΟΙ
ΚΑ
ΑΝΑΦΕ
ΕΝΔΕΙΚ
ΣΧΕΤΙΚ
ΣΕ ΚΑΙ
ΑΝΩ ΕΙ
ΝΑ ΚΑΤ
ΗΧΟΥ Ε
ΠΟΣΟ Τ
ΦΠΑ 2
ΑΜΟΙΒΗ
ΠΕΡ. Α
ΑΚΑΘΑΡ
ΧΡΟΝΟΒΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΗ
ΕΞΥΠΗΡΕ
ΕΠΙΧΕΙΡΗ
ΔΑΠΑΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΩ
ΟΠΟΙΑ ΠΙ
ΑΡΘΡΟ 4
ΟΛΕΣ ΤΙΣ
ΟΦΕΙΛΟΜΕ
ΣΥΝΟΛΙΚΟ
ΠΙΘΑΝΟΛΟ
ΕΠΙΔΙΚΑΣΤ
ΕΥΛΟΓΗΣ Ε
ΠΡΕΠΕΙ ΝΕ
ΎΦΟΣ ΤΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΑΙΤΕ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΠΑΡ (BAR), με το διακριτικό τίτλο « », επί της οδού , εμβαδού στεγασμένου χώρου 70 τ.μ. περίπου (διάρκεια λειτουργίας της επιχείρησης 8-12 μήνες, χειμώνα – καλοκαίρι). Παρότι λοιπόν ο καθ' ου χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009 το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των αιτούντων και παρόλο που οχλήθηκε σχετικά από τους αιτούντες, μέχρι και την κατάθεση της αίτησης αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Με βάση τα παραπάνω, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει ο καθ' ου στους αιτούντες ετησίως για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στο κατάστημά του κατά τα παραπάνω έτη πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 3.690 ευρώ για κάθε έτος, συνυπολογιζομένου και του οφειλόμενου ΦΠΑ 23% (ήτοι 3.000 ευρώ + 690 ευρώ). Ο καθορισμός της εύλογης αυτής αμοιβής σε ορισμένο ποσό είναι επιτρεπτός, σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 1 περ. α-γ του Ν. 2121/1993, καθόσον ο υπολογισμός σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων κάθε επιχείρησης είναι δυσχερής, πολυδάπανος και χρονοβόρος. Λαμβανομένων υπόψη της διάρκειας λειτουργίας της επιχείρησης του καθ' ου, του αριθμού των πελατών που έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει ανάλογα με την έκταση του εκμεταλλεύσιμου χώρου της επιχείρησής του και το είδος των υπηρεσιών που παρέχει, καθώς και της δαπάνης, στην οποία έπρεπε να υποβληθεί για τη χρησιμοποίηση ορχήστρας μουσικών και τραγουδιστών, αντί της χρήσης υλικών φορέων ήχου, με την οποία προσελκύει πελάτες, το παραπάνω ποσό κρίνεται ως εύλογη, κατά το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993, αμοιβή, για χρήση μουσικού ρεπερτορίου καθ' όλες τις ώρες λειτουργίας της επιχείρησης του καθ' ου. Επομένως, το οφειλόμενο από τον καθ' ου ποσό για τα παραπάνω έτη ανέρχεται στο συνολικό ποσό των (3.690 ευρώ X 3 έτη) 11.070 ευρώ. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και ως ουσιαστικά βάσιμη, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο καθ' ου στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε αυτός στο κατάστημά του κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009 στο παραπάνω ποσό, να

Ι
Χ
Σ
Υ
Α
Υ
3
ΕΣ
«
ης
ων
για
και
ι τη
ογη
δων
ένου
μ. η
να -
1.200
εταξύ
ποίος
αποία
λατών
μένου
στημα

καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές και να υποχρεωθεί ο καθ' ου να καταβάλει στους αιτούντες το ήμισυ από το πιο πάνω ποσό της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτούς και συγκεκριμένα το ποσό των (11.070: 2) 5.535 ευρώ. Επίσης πρέπει να υποχρεωθεί ο καθ' ου να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά την άνω χρονική περίοδο. Τέλος, ο καθ' ου πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, λόγω της ήττας του (άρθρ. 176 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του καθ' ου.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο καθ' ου στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε στο κατάστημά του κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009, στο ποσό των τριών χιλιάδων εξακοσίων ενενήντα ευρώ (3.690 ευρώ) για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των έντεκα χιλιάδων εβδομήντα ευρώ (11.070 ευρώ).

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον καθ' ου να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτούς και συγκεκριμένα το συνολικό ποσό των πέντε χιλιάδων πεντακοσίων τριάντα πέντε ευρώ (5.535 ευρώ).

ΥΠΕΡ
 με τους
 χρονική
 ΚΑ
 καθορίζ
 -ΚΡ
 συνέδρ
 απόντυ
 Αθαναα

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον καθ' ου να προσκομίσει στους αιτούντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά την άνω χρονική περίοδο.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον καθ' ου στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στην Καστοριά, στις 3 Φεβρουαρίου 2011, απόντων των διαδίκων, με την παρουσία του γραμματέως Αθανασίου Αθανασιάδη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ 23/6/2011
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

